

”ميني بچي - تمھين ستوپرڌان بننا هئ، تو باپ ڪو پيار سين ياد ڪرو، پارس هُو بابا تمھين پارس پُري ڪا مالڪ بنائي آئي هئ“

پرشن :- تهر بچي ڪس ايڪ بات ڪي ڌارڻا سين هين مهما يوگيه بن جائينگي؟

اُتر :- بهت بهت نرمائ چت بنو. ڪسي پي بات ڪا آهنڪار نهين هونا چاهيئي. بهت مينا بننا هئ. آهنڪار آيا تو دشمن بن جاتي هئ. اونچ اُتوا نيچ، پوئرتا ڪي بات پر بنتي هئ. جب پوئتر هئ تو مان هئ، اُپوئتر هئ تو سپڪو ماڻا ٿيڪتي هئ.

اومر شانتي . روحاني باپ بئنڊ بچون ڪو سمجھاتي هئ. باپ پي سمجھتي هئ ڪ هر ان بچون ڪو سمجھاتي هئ. يهه پي بچون ڪو سمجھايا گيا هئ ڪ پڙتي مارگ ۾ پن پن نامر سين انيڪا انيڪ چتر بنا ڏيتي هئ. جيئي ڪ نيپال ۾ پارس نات ڪو مانتي هئ. انڪا بهت بڙا مندر هئ. پرنتو هئ ڪچ پي نهين. چار دروازي هئ، چار مور تيان هئ. چوٽي ۾ ڪرشن ڪو رکا هئ. اب شايد ڪچ بدلي ڪر ڏيئا هو. اب پارس تو ضرور شو بابا ڪو هين ڪهينگي. منشون ڪو پارس ٻڌي پي وهي بناتي هئ. چتر تو وهان پي انيڪر ڪي هئ. پهلي پهلي انڪو يهه سمجھانا هئ. اونچ تي اونچ هئ پڳوان، پيچي ساري دنيا. سوکير وطن ڪي سرشتي تو هئ نهين. پيچي هوتي هئ لڪشمي نارائڻ وا وشنو. واسطو ۾ وشنو ڪا مندر پي رانگ هئ. وشنو چترپيچ، چار پڳائون والا ڪوئي منش تو هوتا نهين. باپ سمجھاتي هئ يهه لڪشمي نارائڻ هئ، جنڪو اڪنا وشنو ڪي روپ ۾ ڏکيا هئ. لڪشمي نارائڻ تو دونو الگ الگ هئ. سوکير وطن ۾ وشنو ڪو چار پڳائين دي دي هئ اُرتات دونون ڪو ملاءِ ڪر چترپيچ ڪر ڏيئا هئ، باقي اُتسا ڪوئي هوتا نهين هئ. مندر ۾ جو چترپيچ ڏکائي هئ وهه هئ سوکير وطن ڪا. چترپيچ ڪو شنڪ، چڪر، گدا، پدم آڏ ڏيتي هئ. اُتسا ڪچ هئ نهين. چڪر پي تهر بچون ڪو هئ. نيپال ۾ وشنو ڪا بڙا چترڪير ساگر ۾ ڏکائي هئ. پوجا ڪي دنون ۾ ٿورا ڌوڌ ڊال ڏيتي هئ. باپ ايڪ ايڪ بات اچي طرح سمجھاتي هئ. اُتسي ڪوئي پي وشنو ڪا اُرت سمجھاءِ نه سڪي. جانتي هين نهين. يهه تو پڳوان خد سمجھاتي هئ. پڳوان ڪها جاتا هئ شو بابا ڪو. هئ تو ايڪ هين پرنتو پڙتي مارگ والون نين نامر انيڪر ڪ ڏيئي هئ. تهر آبي انيڪ نامر نهين لينگي. پڙتي مارگ ۾ بهت ڏڪي کاتي هئ. تهر نين پي کائي. آبي اکر تهر مندر آڏ ڏيڪينگي تو اُس پر سمجھائينگي ڪ اونچي تي اونچ هئ پڳوان، سڀرير سول، نراڪار پرر پتا پر ماتما. آتما شرير دواران ڪهتي هئ او پرر پتا. انڪي ڦر مهما پي هئ گيان ڪا ساگر، سک ڪا ساگر. پڙتي مارگ ۾ ايڪ ڪي انيڪ چتر هئ. گيان مارگ ۾ تو گيان ساگر ايڪ هين هئ. وهي پنت پاون سرو ڪا سدگتي داتا هئ. تمھاري ٻڌي ۾ سارا چڪر هئ. اونچ تي اونچ پر ماتما هئ، انڪي ليئي هين گائن هئ سمر سمر سک پاڻو اُرتات ايڪ باپ ڪو هين ياد ڪرو اُتوا سمر ڪر تي رهو، تو ڪلهه ڪلش مٽي سڀ تن ڪي. ڦر جيون مڪتي پد پاڻو. يهه جيون مڪتي هئ نان. باپ

سین یھ سک کا ورثا ملتا هئ۔ اڪيلي يھ تو نھين پائينگي۔ ضرور راجڏاني هونگي نان۔ گويا باپ راجڏاني استاپن ڪر رهي هئ۔ ستيگ ۾ راجا، راڻي، پرجا سڀ هوتي هئ۔ تہ گيان پراپت ڪر رهي هو، تو جاڪر بڙي ڪل ۾ جنم لينگي۔ بهت سک ملتا هئ۔ جب وه استاپنا هو جاتي هئ تو چي چي آتمائين سزائين ڪاءِ ڪر واپس چلي جاتي هئ۔ اپني اپني سيڪشن ۾ جاڪر نھرينگي۔ اني سڀ آتمائين آئينگي ڦر ورڏي ڪو پاتي رھينگي۔ يھ ٻڌي ۾ رھنا چاهيئي ڪ اوپر سين ڪئي آتي هئ۔ اڪسي تو نھين دو پتي ڪي بدلي 10 پتي اڪني آنا چاهيئي۔ نھين، يھ قاعدي سر پتي نڪلتي هئ۔ يھ بهت بڙا جھاڙ هئ۔ دکاتي هئ ايڪ دن ۾ لاکون ڪي ورڏي هو جاتي هئ۔ پھلي سمجھانا هئ اونچ تي اونچ هئ پڳوان، پنت پاون، دک هرتا سک ڪرتا پي وهي هئ۔ جو پي پارت ڌاري ڏکي هوتي هئ، ان سيڪو آڪر سک ديتي هئ۔ دک ديني والا هئ راوڻ۔ منشون ڪو يھ معلوم ھين نھين ڪ باپ آئي هئ جو آڪر سمجھي۔ بهت تو سمجھتي سمجھتي ڦر ٿرڪ جاتي هئ (ٻاھر نڪل جاتي هئ)۔ جيئي ايشان ڪرتي ڪرتي پانو ڦسل جاتا هئ تو پاڻي اندر گھس جاتا هئ۔ بابا تو انڀوي هئ نان۔ يھ وشه ساگر هئ۔ بابا تمڪو ڪير ساگر طرف لي جاتي هئ۔ پرنٽو مايا روپي گراه اچي اچي مهارڻيون ڪو پي هپ ڪر ليتي هئ۔ جيئي جي باپ ڪي گود سين مر ڪر راوڻ ڪي گود ۾ چلي جاتي هئ اڙتات مر پرتي هئ۔ تہ بچون ڪي ٻڌي ۾ هئ اونچي تي اونچ باپ ڦر چنا رچتي هئ۔ هستري جاگرافي سوڪير وطن ڪي تو هئ نھين۔ ڀل تہ سوڪير وطن ۾ جاتي هو، ساڪياتڪار ڪرتي هو۔ وهان چترپڻج ديڪتي هو۔ چترن ۾ هئ نان۔ تو وه ٻڌي ۾ بئنا هوئا هئ تو ضرور ساڪياتڪار هونگا۔ پرنٽو اڪسي ڪوئي چيز هئ نھين۔ يھ پڳتي مارگ ڪي چتر هئ۔ اڀي تڪ پڳتي مارگ چل رها هئ۔ پڳتي مارگ پورا هونگا تو ڦر يھ چتر رھينگي نھين۔ سور ٻ ۾ يھ سڀ باتين پوڻ جائينگي۔ اب ٻڌي ۾ هئ ڪ يھ لڪشمي نارائڻ دوروپ هئ چترپڻج ڪي۔ لڪشمي نارائڻ ڪي پوجا سو چترپڻج ڪي پوجا۔ لڪشمي نارائڻ ڪا مندر يا چترپڻج ڪا مندر، بات ايڪ ھين هئ۔ ان دونو ڪا گيان اوڙ ڪسڪو پي نھين هئ۔ تہ جاتي هو ان لڪشمي نارائڻ ڪا راجي هئ۔ وشنو ڪا راجي تو نھين ڪھينگي۔ يھ پالنا پي ڪرتي هئ۔ ساري وشو ڪي مالڪ هئ تو وشو ڪي پالنا ڪرتي هئ۔

شو پڳوانو واچيہ۔ مئن تمڪو راج يوگ سڪلاتا هون۔ اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو تو اس يوگ اگني سين وڪرم وناش هونگي۔ ديتيل ۾ سمجھانا پري۔ بولو، يھ پي هئ گيتنا۔ صرف گيتنا ۾ ڪرشن ڪا نام ڊال ديئا هئ۔ يھ تو رانگ هئ، سيڪي گلاني ڪر دي هئ اس ليئي پارت تموپرڏان بن پرا هئ۔ اب هئ ڪلهيئي دنيا ڪا انت۔ انڪو ڪها جاتا هئ تموپرڏان آئرن ايچيڊ۔ جو ستوپرڏان ٿي، انھون نين ھين 84 جنم ليئي هئ۔ جنم مرڻ ۾ تو ضرور آنا هئ۔ جب پوري 84 جنم ليتي هئ تب ڦر باپ ڪو آنا پرتا هئ پھلي نمبر ۾۔ ايڪ ڪي بات نھين هئ۔ انڪي تو ساري راجڏاني ٿي نان۔ ڦر ضرور هوني چاهيئي۔ باپ سيڪي ليئي ڪھتي هئ اپني ڪو آتما سمجھو، باپ ڪو ياد ڪرو تو يوگ اگني سين پاپ ڪت جائينگي۔ ڪام چتا پر بئن سڀ سانوري هو گئي هئ۔ اب سانوري سين گوڙا ڪئي بني؟ سو تو باپ ھين سڪلاتي هئ۔ ڪرشن ڪي آتما ضرور پن پن

نام روپ ليڪر آتي هونگي. جو لڪشمي نارائڻ ٿي، اُنڪو هين 84 جنمون ڪي باد ڦر وهه بننا هئ. تو اُنڪي بهت جنمون ڪي اُنٽ ۾ باپ آڪر پرويش ڪرتي هئ. ڦر وهه ستوپرڌان وشو ڪي مالڪ بنتي هئ. تمهاري ۾ پارس نات ڪو پوجتي هئ، شو ڪو پي پوجتي هئ. ضرور اُنهن ڪو شو نين هين اُنسا پارس نات بنيا هونگا. ٽيچر تو چاهيئي نان. وهه هئ گيان ساگر. اب ستوپرڌان پارس نات بننا هئ تو باپ ڪو بهت پيار سين ياد ڪرو. وهي سڀڪي دڪ هرني والا هئ. باپ تو سک ديني والا هئ. يهه هئ ڪانتون ڪا جهنگل. باپ آئي هئ ڦولون ڪا بغيچا بنائي. باپ اپنا پريچيه ديتي هئ. مئن اس ساڌارڻ ٻوڊي تن ۾ پرويش ڪرتا هون، جو اپني جنمون ڪو نهين جانتی هئ. پڳوانو واچيه مئن تمڪوراج يوگ سڪلاتا هون. تو يهه ايشوريه يونيورسٽي نهری. ايمر آبجيڪٽ هئ هين راجا راڻي بنني ڪي تو ضرور پرڄا پي بنينگي. منش يوگ يوگ بهت ڪرتي هئ. نورتي مارگ والي تو اُنڪ هئ يوگ ڪرتي هئ. وهه راج يوگ سڪلاءِ نه سڪي. باپ ڪا هئ هين ايڪ پرڪار ڪا يوگ. صرف ڪهتي هئ اپني ڪو آتما سمجهه ڪر مجهه باپ ڪو ياد ڪرو. 84 جنم پوري هوئي، اب واپس گهر جانا هئ. اب پاون بننا هئ. ايڪ باپ ڪو ياد ڪرو، باقي سڀڪو چوڙو. پڳتي مارگ ۾ تم گاتي ٿي ڪ آپ آئينگي تو هم ايڪ سنگ جوڙينگي. تو ضرور ان سين ورثا ملا ٿا نان. آڏا ڪلپ هئ سورب، ڦر هئ نرڪ. راوڻ راجيه شروع هونا هئ. اُنسي اُنسي سمجهانا هئ. اپني ڪو ديهه نه سمجهو. آتما اوناشي هئ. آتما ۾ هين سارا پارٽ نونڌا هونگا هئ، جو تم بجاتي هو. اب شو بابا ڪو ياد ڪرو تو ٻيڙا پار هو جائينگا. سنيا سي پوٽر بنتي هئ تو اُنڪا ڪتنا مان هونا هئ. سڀ ماما جهڪاتي هئ. پوٽرنا ڪي بات پر هين اونچ نيچ بنتي هئ. ديوتائين هئ بلڪل اونچ. سنيا سي ڦر ايڪ جنم پوٽر بنتي هئ، ڦر دوسرا جنم تو وڪار سين هين ليتي هئ. ديوتائين هوتي هين هئ سنيگ ۾. اب تم پڙهتي هو ڦر پڙهاتي پي هو. ڪوئي پڙهتي هئ ليڪن دوسرون ڪو سمجهاءِ نهين سڪتي هئ ڪيونڪ ڌارڻا نهين هوتي هئ. بابا ڪهينگي تمهاري تقدير ۾ نهين هئ تو باپ ڪيا ڪري. باپ يدي سڀڪو آشيرواد بئن ڪري تو سڀ اسڪالرشپ لي ليو. وهه تو پڳتي مارگ ۾ آشيرواد ڪرتي هئ. سنيا سي پي اُنسي ڪرتي هئ. اُنڪو جاڪر ڪهينگي مجهه بچا هو، آشيرواد ڪرو. اچا، تمڪو بچا هونگا. بچي هوئي تو ڪهينگي پاوي. بچا هونگا تو واہ واہ ڪر چرڻون پر گرتي رهينگي. اچا، اگر ڦر مرا تو روئي پيٽني، گرو ڪو گالي ديني لڱ پرينگي. گرو ڪهينگا يهه پاوي ٿي. ڪهينگي، پهلي ڪيون نهين بتايا. ڪوئي مري هوئي سين زندهه هو جاتا هئ تو يهه پي پاوي هين ڪهينگي. وهه پي ڊراما ۾ نونڌا هئ. آتما ڪهان چپ جاتي هئ. ڊاڪٽر لوگ پي سمجهتي هئ يهه مرا پرا هئ، ڦر زندهه هو جاتا هئ. چتا پر چڙهي هوئي پي اون پرتي هئ. ڪوئي ايڪ نين ڪسڪو مانا تو اُنڪي پيچي ڍير پر جاتي هئ.

تم بچون ڪو تو بهت نرمائ چت هوڪر چلنا هئ. آهنڪار ذرا پي نه رهي. آج ڪلهه ڪسڪو ذرا پي آهنڪار ڊڪايا تو دشمني ٻڏي. بهت مينا هوڪر چلنا هئ. نيپال ۾ پي آواز نڪلينگا. اُپي تم بچون ڪي مهما ڪا سميه هئ نهين. نهين تو اُنڪي آکاڙي اڙ جائي. بڙي بڙي جڳ جائي اور سڀا ۾ بئن سٺائي، تو اُنڪي پچاڙي ڍير آ جائي. ڪوئي پي ايم. پي. بئن تمهاري مهما ڪري ڪ

ڀارت ڪا راج يوگ ان برهماڪمار ڪماريون ڪي سواءِ ڪوئي سڪلاءِ نهيڻ سڪتي، اٽسي آڀي تڪ ڪوئي نڪلا نهيڻ هٿ. آڀي سميه نهيڻ هٿ. بچون ڪو بهت هوشيار، چمڪتاري بنا هٿ. فلاڻي فلاڻي پاشڻ ڪئي ڪرتي هٿ، سيڪنا چاهيئي. سروس ڪرني ڪي ڀڪتي باپ سڪلائي هٿ. بابا نين مرلي جو چلائي، اٽڪيوريت ڪلپ ڪلپ اٽسي چلائي هونگي. ڊراما ۾ نونڌ هٿ. پرشن نهيڻ اون سڪتا هٿ اٽسي ڪيون؟ ڊراما انوسار جو سمجھانا ٿا وه سمجھايا. سمجھاتا رهتا هون. باقي لوگ تو آڻاه پرشن ڪرينگي. بولو، پهلي من مناڀو هو جائو. باپ ڪو جانني سين تهر سڀ ڪچ جان جائينگي. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) سروس ڪي ڀڪتي سڀڪ ڪر بهت بهت هوشيار اوڙ چمڪتاري بنا هٿ. ڌارڻا ڪر ڦر دوسرون ڪو ڪراني هٿ. پڙهائي سين آڀني تقدير آڀيهين بناني هٿ.

(2) ڪسي پي بات ۾ ذرا پي آهنڪار نهيڻ دڪانا هٿ، بهت بهت مينا اوڙ نرمال چت بنا هٿ. ميا روپي گراه سين آڀني سنڀال ڪرني هٿ.

وردان - بيتي ڪو سريشت وڌي سين بيتي ڪر يادگار سوروپ بناني والي

پاس وٽ آنر پو

”پاست از پاست“ تو هونا هين هٿ. سميه اوڙ درشيه سڀ پاس هو جائينگي ليڪن پاس وٽ آنر بن ڪر هر سنڪلپ وا سميه ڪو پاس ڪرو آرڻات بيتي ڪو اٽسي سريشت وڌي سين بيتي ڪرو، جو بيتي ڪو سمرتي ۾ لاتي هين وا، وا ڪي بول دل سين نڪلي. انيه آتمائين آڀڪي بيتي هوئي استوري سين پان پڙهي. آڀڪي بيتي، يادگار سوروپ بن جائي تو ڪيرتن آرڻات ڪيرتي گاتي رهينگي.

سلوگن - سو ڪلياڻ ڪا سريشت پلتن بناو تب وشو شيوا ۾ سڪاش ملينگي.